

Taalkanjerverhaal THEMA 9

Ik mag niet ... Is er eigenlijk wel iemand die mijn strafregels leest? Volgens mij kan ik schrijven wat ik wil.

Waarom ben ik hier niet eerder opgekomen?

- 5 'De jongens maken de vuilbakken leeg op de speelplaats!'
- 'En waarom de jongens?'
- 'Daarom de jongens. En ze rapen ook alle papiertjes op!'
- 'Ja, toe maar! Meisjes gooien af en toe ook wel eens papiertjes op de grond, weet u!'
- 10 'Dat lieg je!', riep iemand, waarschijnlijk een meisje.
- 'En de bloembakken worden meteen netjes proper geharkt.'
- 15 'Door de jongens?'
- 'Dat zeg ik net. Ja!', brieste de juf.
- 'En wat doen de meisjes dan?'
- 'De meisjes poetsen de klas, dweilen de gang en lappen de ramen!'
- 20 'Hoezo, de meisjes? Jongens gebruiken de klas en de gang toevallig wel evenveel als de meisjes!'
- 'Dat lieg je!', riep iemand weer, met zekerheid een jongen.
- 25 'Als je jullie punten bekijkt heb je waarschijnlijk nog gelijk ook!', antwoordde Leen. 'En wat doen de jongens ondertussen?'
- 'Heeft er eigenlijk iemand geluisterd. Wat zei ik nu net?'
- 30 De juf schudde vermoeid het hoofd. Ze probeerde de kinderen van het vijfde leerjaar zo ver te krijgen om een beetje te helpen bij de voorbereidingen van de opendeurdag op school, maar ze vroeg zich zo langzamerhand af of alles niet sneller zou gaan als ze het allemaal zelf deed.
- 35 'En waarom kunnen de jongens niet dweilen?', vroeg Leen verontwaardigd¹.
- 'Ik kan toevallig wel dweilen', zei Jonas opstandig. 'Maar waarom zouden de jongens in godsnaam de speelplaats moeten dweilen? De helft ervan is gras! Dat moet je niet

¹ verontwaardigd: gekwetst

dweilen, dat moet je maaien. Meisjes begrijpen ook nooit wat!’ Alle jongens in zijn buurt konden dat beamen².

‘Ik bedoel niet de speelplaats. Ik bedoel de gang’, zei Leen.

‘Het gras maaien ... In de gang?’

‘Ach Jonas! Weet je wat? Doe in de gang wat je niet laten kunt’, blafte Leen. ‘Dan doen wij de speelplaats wel.’

‘Dat wordt lachen! Ik zie je al staan met een hark in de bloembakken. Met die witte sokjes en fijne schoentjes van je.’

‘Hmm ...’, klonk Leen zuur. ‘Ik heb een voorstel. De meisjes doen de speelplaats, maar zonder de bloembakken.’

‘Tegenvoorstel: de jongens maaien het gras in de gang en we dweilen de speelplaats.’ Jonas

meende het erg serieus. De jongens rondom hem vonden het prima. En ook heel grappig.

‘Alles blijft precies zoals we hadden afgesproken!’ riep de juf streng.

‘We hebben helemaal niks afgesproken’,

fluisterde Jonas tussen zijn tanden. ‘U hebt ons van alles opgedragen³. Dat is wat anders.’

Het was de eerste keer die dag dat de jongens en meisjes het roerend met elkaar eens waren. Zie je wel juf?

70 Zo moeilijk was dat niet!

‘Het thema van de opendeurdag dit jaar is: Wat je zelf niet doet, gebeurt niet goed.’ De juf had dat al een keer of tien gezegd, maar ze herhaalde het nog maar eens voor de zekerheid.

‘Hoor je dat, meisjes?’, zei Tsung uitdagend. ‘Alles wat de meisjes doen trekt op niks, omdat wij jongens het beter doen.’

‘En wij kunnen precies hetzelfde van jullie zeggen.’ Het was niet al te best te verstaan, want de meisjes riepen allemaal door elkaar. ‘Dat is niet wat ik ... Laat ook maar.’ De juf besloot om er niet verder op in te gaan. ‘En daarom bakken we deze namiddag koekjes.’

85 Die kunnen de meisjes dan mooi verkopen dit weekend, op de opendeurdag.’

‘En waarom de meisjes. Waarom de jongens niet?’

De juf had niet eens gehoord wie dat

90 gevraagd had, een van de jongens of een

² beamen: zeggen dat je het met iets eens bent

³ opdragen: bevelen

meisje. 'Omdat ... omdat...' De juf dacht even na. Ze wilde eigenlijk het liefst alle haren uit haar hoofd rukken, de kinderen alleen achterlaten en zo snel mogelijk naar huis

95 gaan. 'Omdat er in een bakkerij gewoonlijk een bakkersvrouw achter de toonbank staat, en de bakker aan de oven', zei ze streng.

100 'Oh ... En waarom mogen de meisjes van deze klas de koekjes dan wel mee bakken in die oven, maar mogen de jongens ze niet mee verkopen achter de toonbank?'

'Omdat ... Hoe ... Wat?' De juf was een beetje in de war.

105 'Ik had zo gedacht dat de jongens ondertussen de afwas zouden doen', probeerde Leen stoer. 'De wat?'

'De afwas. Precies. Omdat jullie van de rest toch altijd maar een smerboel maken.' De meeste meisjes leken er net zo over te denken als Leen.

110 'Daar. Zij zegt ook wat. Twee minuten

geleden wilde ze nog met haar witte sokken in een bloembak gaan staan. Alsof dat geen smerboel is. En als het aan haar lag zouden wij, de jongens, het gras moeten dweilen in plaats van maaien. Over smerboel gesproken!'

115 'Mij best! Verkoop dan ook de koekjes als je dat per se wilt!'

120 'Achter de toonbank?'

'Voor mijn part waar je wilt. Maar dan help je vandaag ook bij het ramen lappen.'

'Maar ik zei net ...', begon de juf, langzamerhand de radeloosheid nabij.

125 'Ramen lappen is niks voor jongens', vond Bert, die met een harkje het onkruid in het aquarium wiede.

'Ramen ingooien daarentegen wel, maar ze lappen ... Nee. Dat niet!'

130 'Mij best, dan niet', besliste Leen koud.

'Maar ik zei net ...', probeerde de juf nog een keer.

'Oké. Hier is mijn laatste voorstel, te nemen of te laten', sprak Jonas zakelijk. 'De jongens dweilen vandaag het gras, maaien het gras in de gang, en tijdens de opendeurdag dit weekend wassen ze de koekjes af. Als dat gebeurd is gooien ze de ramen in. Terwijl de meisjes ...'

140 Verder kwam Jonas niet. Er klonk een ijselijke gil van een juf die hopeloos over haar kookpunt heen was.

Jonas voelde een koude hand in zijn nek, die hem buiten duwde en hem zonder veel woorden naar een plek bracht die hij goed kende. Het was een bureautje in de gang van de directeur, waar een balpen en een hele hoop lege papieren al op hem lagen te wachten.

150 'Juffen! Die begrijpen ook nooit wat', mokte Jonas zuur. 'Normaal is het tenminste de directeur die me aan het strafwerk zet', zei hij, al wat luider.

155 'Ik weet het jongen, maar wat je zelf niet doet, gebeurt niet goed ...', zei de juf, ergens halverwege de gang. Ze leek er alweer best om te kunnen lachen!

(Mark Tijsmans)